

enlige Mænd med indtil 100 Kr.'s Indtægt er Tillæget 156 Kr., for enlige Kvinder med samme Indtægt er Tillæget 138 Kr. For Ægtepar paa Landet med en Indtægt paa indtil 200 Kr. er Tillæget 120 Kr., for enlige Mænd med en Indtægt paa indtil 100 Kr. er Tillæget 150 Kr. og for enlige Kvinder 132 Kr. Det er de Tillæg, som vi har ment det baade nødvendigt og forsvareligt at yde de daarligst stillede. Ærede Medlemmer vil se af Flertallets Ændringsforslag, at i samme Forhold, som Indtægterne gaar op, gaar Tillægene ned, indtil man naar et vist Punkt, saa begynder vi med Fradragene og slutter med, at de største Indkomster, som der har været Tale om, glider helt ud, som der er gjort Rede for af Udvalgets ærede Ordfører.

Nu lagde jeg ganske vist Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Kragh var meget misfornøjet med den Skala, som vi har opstillet; han sagde, at den var saa at sige umulig, set fra alle Sider, og betegnede den som en Hoppeskala. Jeg forstaaer ikke rigtig, at denne Betegnelse kommer just fra det ærede Medlem, thi i den Lov, som det ærede Medlem fik gennemført, gjorde man et Hop fra 0 til 600 Kr., og det var, synes jeg, et temmelig stort Hop. Vi har ikke gjort Hoppene saa store, men har indskrænket dem til 100 Kr., og samtidig har vi indført Skalaens Sats i selve Loven. Paa den Maade kan en Aldersrentenyder, hvis han køber Loven om Aldersrente, altid se, hvor meget han kan faa i Aldersrente, naar han har den og den Indtægt, i Modsætning til som det er nu, hvor det hvert Øjeblik maa udregnes, og hvor der maa tilstilles Kommunalbestyrelserne Cirkulærer. Og det kan undertiden have sine Ubehageligheder, naar der skal udstedes alt for mange Cirkulærer. Det er en af Grundene til, at vi har gjort Skalaen saa simpel og saa enkel, saa man kan slippe for de lange Forklaringer. Det forekommer mig saa meget mærkeligere, at det er det ærede Medlem, der klager over, at der er for store Spring i vor Skala, som jeg synes, jeg har hørt det ærede Medlem adskillige Gange sige, at det var vanskeligt at konstatere, om disse daarligst stillede gamle havde 10, 20 eller 30 Kr. mere eller mindre i Indtægt. Vi har derfor troet at imødekomme det ærede Medlem ved ikke at regne det saa nøje ud, men „springe“ med 100 Kr.

Til det økonomiske Spørgsmaal er der ogsaa ved Flertallets Ændringsforslag taget i høj Grad Hensyn. Man kan selvfølgelig strides om, hvorvidt Udregningerne vil holde Stik eller ikke, men det forekommer mig dog,

at Flertallets Beregninger og Tal maa være mindst lige saa troværdige som Mindretallets, thi vore bygger paa Udregninger fra Statistisk Departement, og andet har man jo ikke at bygge paa. Og efter disse Beregninger, som indeholdes i Flertallets Ændringsforslag, vil Ydelserne efter Aldersrentelovens faste Takster — naar man altsaa ikke regner med, hvad der kan følge af det frie Skøn — blive 71 Mill. Kr. plus de 2 Mill. Kr., der gaar med i Overgangstiden til de forholdsvise bedre stillede; altsaa regner man dem med, bliver det 73 Mill. Kr. Dertil kommer Udgifterne til de procentvise Forhøjelser og til Brændselshjælp, med Hensyn til hvilke man har stillet Kommunalbestyrelserne frit. Ogsaa hvad det økonomiske angaar, synes jeg kun, man har Grund til at være tilfreds med Flertallets Ændringsforslag. Hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, vil det blive saaledes, at Kommunalbestyrelserne frit kan skønne over, hvorvidt de vil give Aldersrente ved 60 Aars Alderen i særlige Tilfælde. Kommunalbestyrelserne kan ligeledes indenfor en vis Afgrænsning bestemme, om der skal ydes Tillæg i Forhold til Alderen, og endelig, om der skal ydes Hjælp til Brændsel. Kommunalbestyrelsernes frie Skøn er altsaa udvidet paa 3 Punkter.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Kragh, at saaledes som Lovforslaget var formet fra den højtærede Ministers Side baade med Hensyn til Brændselshjælp og med Hensyn til de procentvise Tillæg, var det en Tvangsforanstaltning, hvad der forekommer mig at være en noget mærkelig Udtalelse i denne Forbindelse; men naar nu Flertallet har ændret denne Tvangsforanstaltning — efter det ærede Medlems Opfattelse — til at være en frivillig Sag, skulde man jo tro, at vi havde faaet Støtte fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at Flertallets Ændringsforslag om at give Kommunalbestyrelserne Ret til at give Tillæg ved 70, 75 og 80 Aars Alderen indenfor de økonomiske Grænser, som her er fastsat, nemlig 10 pCt. ved 70 Aars Alderen, 15 pCt. ved 75 og 20 pCt. ved 80 Aars Alderen, var baade letsindigt og overfladisk. Det synes nu mig, at være et noget stærkt Udtryk, at det skulde være et letsindigt og overfladisk Standpunkt at give Kommunalbestyrelserne Ret til overfor godt 100 000 Aldersrentenydere at bestemme over et Beløb paa 4—4½ Mill. Kr., at give dem Ret til at skønne over, om de under særlige Forhold synes, det er nødvendigt at yde de gamle en forhøjet Understøttelse, naar de bliver ældre. Jeg kan aldeles ikke erkende,